

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

חובת השעה: עשיית תשובה שלמה להתקרב אל השי"ת ולימוד הזוהר הקדוש ובכך ניצל מחבלי משיח והערב רב ונבערם מן העולם.

אור הזוהר 150 ★ סיון תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

בעת הזאת ש"דגשו גוים ולאמים יִהְיוּ רִיק, יִתְיַצְבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד עַל ה' וְעַל מְשִׁיחוֹ, וְנִתְקָה אֶת מוֹסְדוֹתֵינוּ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵינוּ" (תהלים ב, א-ג), "לִבּוֹ וְנִבְחָדִים מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד" (שם פג, ה). תלמידי חכמים מתמעטין, והערב רב מתגברין ומינות ואפיקורסות ירדו להציף את העולם ופרצו פרצות בדרם ה', וגוזרים גזירות בארץ הקודש ובחוץ לארץ, על עם ה' ותורתו, על היהדות החרדית הצרופה, החינוך החרדי הטהור, ובחורי ישראל. לכן הרינו מפרסמים פה את מכתבו של הגאון הצדיק רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א "מאמר בנושא השעה"

מאמר בנושא השעה מאת הגאה"צ המקובל רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

שבגלות האחרון ישלטו רשעים בעם ה', וז"ל: "אבל נחשים ועקרבים יש בו, ודא גלותא רביעאה, דור דרשעים, מלא נחשים ועקרבים, רמאים כנחשים ועקרבים וגו' [תרגום: הגלות הרביעי יהיה דור של רשעים וכו'] עלייהו אתמר יהיו צריה לראש" (איכה א). ויפן כה וכה וירא כי אין איש [לפני] דישראל באלין רשיעיא ערב רב [שישראל מעורבים כין הרשעים שהם הערב רב], ודא בסוף גלותא [כך יהיה בסוף הגלות]."

ובביאור הגר"א על תקו"ז (תיקון כא) מבאר למה נקרא שמם "ערב רב", וז"ל: אינון 'רב עלייהו' [הם מתרברבים על ישראל] בגלותא, דעלייהו נאמר היו צריה לראש, דאינון רישי דעמא בגלותא [שהם ראשי העם בגלות], שלכן נקראין 'רב', 'ערב רב' כמו 'רב החובל'.

הערב רב הם גזע עמלק

ומבואר בזוהר הקדוש שרשעים הללו הנקראים "ערב רב" - השולטים על ישראל בגלות האחרון - הם נשמות עמלק רח"ל: "ורשיעיא דאינון ערב רב, דאינון מזרעא דעמלק [תרגום: הרשעים שהם הערב רב הם מזרע עמלק (היינו מצד נשמותיהם, כדלהלן) וכו', ואינון חמש מינים] ישנם חמשה סוגים של ערב רב: עמלקים וכו', דכולהו מסתלקין ומתגברין על ישראל בגלותא [שכולם מתגברים ושולטים על עם ישראל בגלות], הדא הוא דכתיב (בראשית ז, יח) "ויגברו המים וירבו מאד על הארץ". (הנה התיקו"ז מגלה שיש חמשה מיני ערב רב, שהראשון הוא עמלקים. ואילו שאר המינים נמנו ונתבארו בזהר (ח"א כה): ומבואר שם שיש ביניהם אף כאלו שמכניסים ס"ת להיכל וכו' עיי"ש).

הערב רב הם פושעי ישראל

ובזמן הגלות מתלבשים נשמות הערב רב בפשעי ישראל ה"י, כמובא בתיקוני זוהר (דף קל"ז). "וכל נשמתין דאתיין תלת

יעקב מאיר שכטר

ר"מ בישיבת "שער השמים"
ללימוד תורת הנגלה והנסתר
פעיה"ק ירושלים תובב"א

למען אחי ורעי אדברה נא שלום, הלא המה בחורי ישראל היקרים, זרע יעקב אשר בחר.

ה' עליכם תחיו ותתענגו ויהי ה' עמכם לעולם.

בנים אתם לה' אלקיכם, בני א-ל חי, אשר עלו במחשבה תחילה ובשבילם נברא העולם (בר"ר פג-ה), ובטובו הגדול יחד אותנו להיות לו לעם סגולה, ועל אף היותנו בני תמותה נטע בנו חיי עולם ונתן הבחירה בידינו להיות נצחיים ע"י קיום התורה והמצוות, וברוב רחמיו הזהירנו בתורתו הקדושה לבחור בחיים נצחיים אלו, שלא נחליף רע בטוב ולא נמיר חיי עולם בחיי שעה, כי כל תענוגי תאוות עולם הזה הולכים לכליון ואבדון ואחריתם בושה וכלימה, ולעומת זאת חיי עולם הבא והדבקות בו ית' הם תכלית הטוב.

והנה בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו, דור דור ונסינותיו, דור דור ותהפוכותיו וקשייו ה"י, ואין דומה נסיון לחברו, כי בכל דור מתלבשת הסטרא אחרא בפיתויים שונים ומשונים אשר לא שיערום הדורות שעברו, שהצד השווה שבהם, אשר המה לשואה יבקשו נפשנו, להרחיקנו מבוראנו ית"ש ולעקרנו מן החיים הנצחיים של "ואני קרבת אלוקים לי טוב".

בעקבתא דמשיחא ישלטו הערב רב על ישראל

ועתה מה נענה ומה נאמר לעת אשר כזאת בדור עקבתא דמשיחא אשר מתגברים בו כוחות הרע ביתר שאת רח"ל, ואנו רואים בעינינו איך שמתקיימים דברי הזוהר הקדוש (כי תצא רעט).

לצים – דא לילית אימן דערב רב, דאיהי מטמאה כנדה במושבה, וכן ערב רב מטמאין במושבם לצדיקייא דיתבין בינייהו כנדה.

ומאן דאתדבק בהאי 'אשרי' [האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובמושב לצים לא ישב, שעליו נאמר 'אשרי'] וכו', איתמר ביה 'והיה כעץ שתול על פלגי מים, ודא עץ חיים, דאיתמר ביה ועלהו לא יבול', ע"כ.

גזירת "העברה על הדת"

בימים טרופים אלו עומדים אנו בנסיון גדול וקשה, ששולטנתיה דערב רב מתגבר באופן מיוחד אשר כמוהו לא היה, והם יוזמים וגוזרים גזירות נגד תורתנו הקדושה – וביניהם לקחת בחורי ישראל לצבא, לקרוע אותם ממשפחתם הטהורה, להרחיקם מבית תלמודם ולכפות עליהם את חינוכם ומסגרתם המושחתים, השם ירחם, שגזירה זו נחשבה מאז ומקדם כגזירה של "העברה על הדת", ומכל שכן שהם אומרים בפירוש שזאת היא כונתם.

והנה כבר בראשית ממלכתם הובילו לעזיבת התורה והמסורה עדה קדושה שלמה מישראל (עדת תימן), ששמרו במסיני על גחלת יהדותם הטהורה עוד מימי בית ראשון ללא הפסק, ושום כח לא יכל להם, ורק כשהגיעו לכאן הצליח שלטון הערב רב לנתקם משרשם הקדוש ולהעבירם על דעתם ועל דעת קונם, כאשר את צניעותם הרבה ואת סימניהם ולבושיהם היהודיים הכשירים המירו במלבושי שחץ, ודבקו בקליפה של מחטיאיהם. וידועה גם פרשת ילדי טהרן היקרים, שרובם ככולם היו בני ישראל קדושים, ועקרו מהם כל שמץ של יהדות.

כך הם ממשיכים ללא הרף זה ששים וחמש שנה, לחנך את ילדי ההמון מישראל לאפיקורסות וכפירה בה' ובתורתו הק' שבכתב ושבע"פ, ומדרדרים אותם לעברי פי שחת, בשטיפת מוח תדירית – עד שאינם מבדילים בין קודש לחול ובין ישראל לעמים.

אמור מעתה, איך יתכן להמסר ולהמכר למחטיאים כאלו.

אשר קרך

והנה התרדמה והקריירות ששורה עלינו במצב שכזה, מקורה ללא כל ספק בקליפת עמלק שעליה נאמר "אשר קרך בדרך".

מסירות נפש

ולעת כזאת מוטלת עליכם צעירי ישראל אחריות כבדה, לעמוד במסירות נפש מול הפירצה הנוראה הזאת העומדת לפתחנו, ולמנוע מהם להפיק את זממם ח"ו, כי בנפשיכם היא, בגשמיות וברוחניות, ותנו עוז לאלקים.

זאת ועוד, אם יעלה בידם הדבר לבצע את זממם בגזירת גיוס הבנים ח"ו, הרי מייד לאחר מכן יהיה בכוחם לכפות גם גיוס בנות ח"ו, והרשעים כים נגרש השקט לא יכולו מללחום על ה' ועל משיחו.

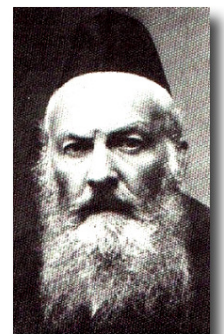
ועיין בבית יוסף (יו"ד סימן קנז) וז"ל: אמרו בגמרא (סנהדרין עד.), א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק, נמנו וגמרו בעליית בית נתזה בלוד, כל עבירות שבתורה אם אומרים לו לאדם עבור ואל תהרג, יעבור ואל ייהרג, חוץ מעבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים. ופסקו כן כל הפוסקים (רמב"ם יסודי התורה פ"ה ה"ב, רא"ש סימן

זמנין ולא מתתקנין, אתקריאו פושעי ישראל ערב רב [כל הנשמות שמתגלגלים לעולם שלש פעמים ואינם מוסיפים תיקון לנשמתם, הם נקראים פושעי ישראל, ערב רב], וכן כתב הגר"א בהשלמות לפירושו לתיקון ז', בזה"ל: "תמחה את זכר עמלק כמו שכתוב בזהר; דערב רב דישראל אינון עמלקים".

כל מגמתם להפסיק את הקשר בין ישראל לאביהם שבשמים

נשמות אלו הבאים מקליפת זרע עמלק שורשם בקליפה נוראה, וכל מגמתם הוא להפסיק את הקשר בין ישראל לאביהם שבשמים, כמובא בזוהר הקדוש (ח"ב ס"א ע"א) על הפסוק 'ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב' - שהחרב הזאת נקראת 'חרב נוקמת נקם ברית' (ויקרא כו כה), כי עמלק רצה להפסיק את הברית עולם, את הקשר הנצחי שבין ישראל לאביהם שבשמים.

וכן כתב הגאון הקדוש רבי אלחנן ווסרמן הי"ד (במאמר אומר אני מעשי למלך), "והנה כתוב מלחמה לה' כעמלק מדור דור והעידה תורה בזה כי המלחמה הזאת קיימת בכל הדורות עד בוא המשיח, אלא שבדורות הקודמין עת שלטון התורה בישראל, נהלו המלחמה זרע עמלק מאומות העולם, אבל מעת שפרקנו עול התורה ממנו, שרצו זרע עמלק בתוכנו ונתרבו בינינו המומרים להכעיס, כמו

היעווסעקעס (מפלגה יהודית קומוניסטית) הנמצאים לא לבד במדינה האדומה, כי אם בכל תפוצות ישראל, מקצה הארץ ועד קצה הארץ וגם בארץ הקודש, אשר המתיוונים שמה הן אותן היעווסעקעס בעצמן ואין שום הבדל ביניהן, רק שאלו (המתיוונים ברוסיה) כותבים בזארגון יידיש, ואלו כותבים ומפספטים בזארגון עברי, אבל על הללו והללו נשבע הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם עד שימחו מן העולם א", ע"כ דבריו הקדושים*.

הערב רב דוחקים את ישראל יותר מאומות העולם

בספר "אדיר במרום" להרמח"ל זי"ע (חלק כ מאמר ביאור ז' מלכין) מבאר הגורם לגלות נורא זה: הנה כיון ששלטו החושים הלכו בני האדם אחר החומריות, שהוא מה שרואים בעיניהם. ולכן לא חששו על דברי העולם הבא ועל עניני קדושה, שאין טובה מורגש ונראה, ואז נאמר 'היו צריה לראש', שהם הערב רב, שנאמר בהם (כראשית ו, ד) 'הם הגבורים אשר מעולם' - שהם מושלים בכוח, ע"כ.

עד כדי כך, שמובא בזוהר הקדוש (חלק ג, רלב): שעם ישראל יסבול מדוחק וצער שלטון הערב רב יותר משעבודם של אומות העולם, מפני שהערב רב דבוקין בישראל כשאור שבעיסה, שעל זה אמרו רבנן 'מי מעכב שאור שבעיסה'.

מושב לצים

ואכן כל חפצם ושאיפתם של הערב רב שבדרא בתראה שלנו, לעקור כל זיק וניצוץ של יהדות מישראל ח"ו, וכבר בתחילת ספר תהלים מצא נעים זמירות ישראל לנכון להזהירנו שראשית לכל נדע נאמנה ש"אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובמושב לצים לא ישב". והתיקוני זוהר מגלה לנו מהו המושב לצים (דף כז ע"ב): 'ובמושב לצים לא ישב', מאן מושב

רב, קליפת ארמילוס הרשע, מישראל, הערב רב הוא שונאינו הכי גדול, הוא המפריד בין שני המשיחין, קליפת הערב רב פועלת רק בדרך של אחיזת עינים ובעקיפין, לכן המלחמה בערב רב היא המלחמה הכי קשה ומרה, ועלינו להתגבר בכל שארית כוחנו במלחמה זו, וכל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב, ויהיה מי שיהיה, מוטב לו שלא נברא! עד כאן לשון קדשו.

ועל פי ה"ל מבואר בדיוק מה היא הקליפה הגדולה של הערב רב, וכן מבואר שהכל אינם פטורים מלצאת במלחמה נגד הערב רב, וכולם כאחד יחד צריכים לצאת למלחמה נגדם.

גַּרְשׁ אוֹתָם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא, שְׂלֵא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק עִם יִשְׂרָאֵל.

תיקוני זוהר (דף מט ע"א):

שְׂלֵשְׁלֹת תְּרוּעָה לְמַתְּפֵשׁ לִזְוֹן אֶסוּרִין בְּבֵית אֶסוּרִין דְּמַלְפָּא, כְּמָה דְּאֵת אִמֵּר (תהלים קמט ה) לְאֶסוּר מַלְכֵיהֶם בְּזִיקִים וְכוּ', שׁוֹפֵר הוֹלֵף, פְּסִיק, מְקַ"ף, קָלָא דְשׁוֹפְרָא סְלָקָא בְּתְרוּעָה (דף מט ע"א) כְּרוּמָחָא, לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶו קוֹל תְּרוּעַת מַלְחָמָה, וְדָא שׁוֹפֵר הוֹלֵף, פְּסִיק דָּא שְׁבָרִים דְּעֵבִיד לִזְוֹן פְּסִיקוֹת וְקִטְרִין (כ"א וקרטין או וקרעין), וְדָא מִפֶּת חָרֵב וְהָרֵג וְאַבְדֵן, מְקַ"ף תְּרוּעָה דָּא חֲנֵק, וְדָא אִיהוּ הוֹלֵף וְחִזְק מָאד (שמיות יט ט), מָאד דָּא מוֹת דְּאֵתְתַקַּף עֲלֵיהֶו, כְּגוֹנָא דְמַתְן תוֹרָה.

שְׂלֵשְׁלֹת, תְּרוּעָה, לְתַפֵּס אוֹתָם אֶסוּרִים בְּבֵית הָאֶסוּרִים שֶׁל הַמְּלָךְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לְאֶסוּר מַלְכֵיהֶם בְּזִיקִים וְכוּ'. שׁוֹפֵר הוֹלֵף, פְּסִיק, מְקַ"ף, קוֹל הַשׁוֹפֵר עוֹלָה בְּתְרוּעָה כְּמוֹ רִמָּה, לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם קוֹל תְּרוּעַת מַלְחָמָה, וְזֶה שׁוֹפֵר הוֹלֵף. פְּסִיק זֶה שְׁבָרִים, שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם פְּסִיקוֹת וְקִטְרִים (וקרטין או וקרעין), וְזוֹ מִפֶּת חָרֵב וְהָרֵג וְאַבְדֵן. מְקַ"ף תְּרוּעָה, זֶה חֲנֵק, וְזֶה הוֹלֵף וְחִזְק מָאד. זֶה מוֹת שֶׁהִתְחַזַּק עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁמַּתְן תוֹרָה.

וְעוֹד אֲזַלְ"א גְרִי"ש, שְׁכִינְתָּא אֲמַרְתָּ לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, גְרִשׁ הָאֲמָה הַזֹּאת וְאֵת בְּנֵה (בראשית כא י) אֵלֶיךָ עֲרַב רַב, (ש"א כו יט) דְּגִרְשׁוֹנֵי מֵהֶסְתַּפַּח בְּנַחֲלַת יְהוָה, גְרִישׁ לִזְוֹן מִן עֲלָמָא דִּין וּמַעֲלָמָא דְאֵתִי, דְלָא יְהֵא לִזְוֹן חוֹלְקָא עִם יִשְׂרָאֵל, שׁוֹפֵר הוֹלֵף, רְבִי"ע, שְׁנִי גְרִישִׁין, שְׂלֵשְׁלֹת, בְּהֵוּא זְמַנָּא נְטִיל קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא רוּמָח, דְאִיהִי רְמָח תִּיבִין דְאִית בְּקַרְיַת שְׁמַע וְשִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, וְכֵה (כמדבר כה ח) וַיִּדְקֶר אֶת שְׁנֵיהֶם, דְּכַר וְנוֹקְבָא, דָּא סַמְא"ל וְנַחֲשׁ, וְרְבִי"ע דִּיּוֹקְנָא דוּמִיָּא דְרוּמָח.

הַשְּׁכִינָה אוֹמַרְתָּ לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, גְרִשׁ הָאֲמָה הַזֹּאת וְאֵת בְּנֵה, אֵלֶיךָ עֲרַב רַב, שְׂלֵא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק עִם יִשְׂרָאֵל

וְעוֹד אֲזַלְ"א גְרִי"ש, הַשְּׁכִינָה אוֹמַרְתָּ לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, גְרִשׁ הָאֲמָה הַזֹּאת וְאֵת בְּנֵה, אֵלֶיךָ עֲרַב רַב, שְׁגִרְשׁוֹנֵי מֵהֶסְתַּפַּח בְּנַחֲלַת יְהוָה, גְרִשׁ אוֹתָם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא, שְׂלֵא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק עִם יִשְׂרָאֵל. שׁוֹפֵר הוֹלֵף, רְבִי"ע, שְׁנִי גְרִישִׁין, שְׂלֵשְׁלֹת, בְּאוֹתוֹ זְמַן נוֹטֵל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא רְמָח, שֶׁהוּא מֵאִתָּם אֲרֻבָּעִים וְשָׁמוֹנֶה תְּבוֹת שִׁישׁ בְּקַרְיַת שְׁמַע וְשִׁשׁ תְּבוֹת הַיְחוּד, וְכֵה, וַיִּדְקֶר אֶת שְׁנֵיהֶם, זְכָר וְנוֹקְבָה, זֶה סַמְא"ל וְנַחֲשׁ, וְרְבִי"ע דְמוֹת דוּמָה שֶׁל רְמָח.

שְׁנִי גְרִישִׁין, תְּרִיד לִזְוֹן קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִן שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, בְּהֵוּא זְמַנָּא שְׁקַר הַסּוֹס לְתַשׁוּעָה וְכוּ' (תהלים לג י), דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ

א, ואיתמר עלה בגמרא, כי אתא רב דימי א"ר יוחנן, לא שנו אלא שלא בשעת השמד, אבל בשעת השמד, אפילו על מצוה קלה יהרג ואל יעבור. כי אתא (רב דימי) [רבין] א"ר יוחנן, אפילו שלא בשעת השמד לא אמרו אלא בצינעה, אבל בפרהסיא אפילו מצוה קלה יהרג ואל יעבור, מאי קלה, אמר רבא בר רב יצחק אמר רב, אפילו לשנויי ערקתא דמסאנא [לשנות שרוך הנעל], ע"כ.

לאחר שראינו את דברי הזוהר הקדוש על כלי המלחמה נגד הערב רב הלכנו להגאון הצדיק רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א ואמרנו לו את העצה הנפלאה של הזוהר הקדוש כדי לבער את הערב רב מהעולם, וביקשנו ממנו שיאמר לכל בחור ישיבה שילמד דף אחד זוהר בכל יום, ובזה ינצל מהערב רב וגזירותיהם, ויבערם מן העולם. והסכים עימנו להעצה לכתוב זאת, ואף היה מוכן לחתום על זה.

וכדלהלן:

על פי הגר"א מווילנא, חובה להשתתף במלחמת מצווה נגד הערב רב, שהיא מלחמת מצוה לכל דבר, ואת זה יעשה על ידי לימוד הזוהר והפצתו.

שאלה: למה משיח לא בא?

תשובה: כמו ששאלו בזמן שישראל היו במדבר למה עשו את העגל, הלא ראיתם את מתן תורה, וראיתם את כל הניסים על הים ובמצרים, האם היה לכם ספקות באמונה?! היתכן שעם ישראל עשו את העגל?! ומה התשובה כי הסתובבו ביניהם ערב רב והם אלו שעשו את העגל כידוע, כמו כן כאן יש בינינו עדיין ערב רב, ומלך המשיח יבוא רק לאחר מפלת הערב רב והריגתם. (הגר"א ז"ל) ואם כן מי שרוצה שמלך המשיח יבוא במהרה, יראה להלחם עם הערב רב, ולכלותם מן העולם כמה שיותר מהר, כי בנפשנו הדבר, מי צריך את כל הצרות והאסונות והמחלות, האם יש מישהו שצריך את זה, הלא דבר הוא לכו ותלחמו עם הערב רב, ויאמר ה' לצרותינו די!!!

שאלה: בגלל שמפעל הזוהר העולמי החליט לצאת למלחמה נגד הערב רב, אני צריך להצטרף?! אם הוא רוצה להלחם שילחם מה הוא רוצה ממני? אין לי זמן וכח למלחמות מיותרות!

תשובה: זה לשון ספרא קדישא ויקרא "קול התור" מתלמידי הגר"א ה"ה רבי הלל משקלוב זצ"ל (בפרק ב' פסקא ב'):

תכלית עבודתנו בקבוץ גלויות היא, הקמת אנשי אמנה, לשם יחוד ב' המשיחין, בשערי ירושלים, להחזרת השכינה, תכלית הגאולה גאולת האמת וקידוש השם. על פי רבנו הגר"א ז"ל, עלינו לבוא לעזרת ה' בגבורינו הני תרי משיחא, וללמוד היטב כל הבחינות ותפקידיהן על דרך המעשה. התפקיד הכללי של שני המשיחין מב"י ומב"ד יחד בכל הדורות הוא הגנה ומלחמה נגד שלשת ראשי הקליפות, (1 עשו, 2 ישמעאל 3 וערב רב. תפקידו המיוחד של מב"י נגד עשו קליפת השמאל, ותפקידו המיוחד של מב"ד נגד ישמעאל קליפת הימין, ושניהם יחדיו נגד עשו וישמעאל שהם שור וחמור דטומאה. ההזדווגות של עשו וישמעאל הוא על ידי ארמילוס שר הערב רב, ויכולה להחריב את ישראל ואת כל העולם ר"ל, עיקר השאיפה של הערב רב הוא לזווג את עשו וישמעאל, ולהפריד בין שני המשיחין, וכאן ובזה עיקר עבודתנו ומלחמתנו אנו, לשבר ולמגר את כח הערב

ומבינה נביאים, ואינו נצח והוד, וממלכות פתובים ואינו חסד וגבורה, תפארת תורה כליל פלהו, וכלא על עמודא חד קיימא ודא (משלי י כה) צדיק יסוד עולם.

ומבינה הנביאים, והם נצח והוד, וממלכות פתובים, והם חסד וגבורה תפארת, תורה כולל פלם, והכל עומד על עמוד אחד, וזה צדיק יסוד עולם.

כבד וטחול דא סמאל ונח"ש, כבד אשא סומקא, מרה אשא ירוקא, טחול אשא אוכמא, יותרת כלילא דכלהו, כבד וטחול סמאל ונח"ש, כבד אל אחר, מרה סם מות דיליה, טחול נחש נוקבא דיליה, חלב טמא, ומרה איהו חרבא דמלאך המות, כמה דאת אמר (שם ה ד) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות, ובאורייתא דאיהי סם חיים אי נשמתא טמא אתעברא מן עלמא, (כבד וטחול דא סמאל ונח"ש, דאיהו אל אחר), וכבד דהוא אל אחר בתרועה דאיהו רוחא מתעברא מן עלמא, טחול דהוא נחש בשברים דאיהו נפש מתעברא מן עלמא, מרה דהוא סם המות בתקיעה מתעברא מן עלמא.

כבד וטחול זה סמאל ונח"ש. הכבד אש אדמה, המרה אש ירקה, טחול אש שחרה, יותרת פלולה של פלם. כבד וטחול - סמאל ונח"ש, כבד - אל אחר, מרה - סם המות שלו, טחול - נחש הנקבה שלו, חלב טמא, ומרה היא חרב של מלאך המות, כמו שנאמר ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות. ובתורה שהיא סם חיים, אם הנשמה טמאה, נעבר מן העולם. (כבד וטחול זה סמאל ונח"ש, שהם אל אחר) וכבד שהוא אל אחר בתרועה שהוא רוח, נעבר מן העולם, טחול שהוא נחש בשברים שהוא נפש, נעבר מן העולם, מרה שהוא סם המות בתקיעה, נעברת מן העולם.

בו יבואר, מתי ימחקו הערב רב מן העולם

בתיקוני זוהר (דף כ"ח עמוד ב):

ורזא דמלה (קהלת א ט) מ"ה ש"היה ה"וא ש"יהיה, וביה (תהלים לג יד) מ"מכון ש"בתו ה"שגית, בגין דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא, בההוא זמנא אתקיים רזא דמתניתין דאמר אוכלין כל ארבע, ותולין כל חמש דהיינו אלף חמשה, ושורפין בתחלת שש דאיהו אלף שתייתא.

וסוד הדבר - מ"ה ש"היה ה"וא ש"יהיה, ובו מ"מכון ש"בתו ה"שגית, משום שהוא הדמות של העמוד האמצעי. באותו זמן מתקיים סוד המשנה שאמר, אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש, שהינו האלף החמישי, ושורפים בתחלת שש, שהוא האלף הששי.

ובגין דלא יפרישו בין שש דאיהו עמודא דאמצעייתא, ובין שבע דאיהו בת זוגיה, צריך לבער שש ורזא דאיהו ערב רב, דלא יתחזין בין שש דאיהו ו', ובין שבע דאתמר בה (שם קיט קסד) שבע ביום הללתיך, בגין דערב רב אפרישו בין שש לשבע במתן תורה, כמה דאת אמר (שמות לב א) וירא העם כי בשש משה, ואוקמוהו בשש, באלין שית שעתין עבדו ית עגלא, ואפרישו בין ו'ה דאיהו שש לשבע, הכי יפרישו לון קודשא בריך הוא בין שש לשבע.

וכדי שלא יפרידו בין שש, שהוא העמוד האמצעי, ובין שבע, שהיא בת זוגו, צריך לבער שש ורזא דאיהו ערב רב, שלא יראו בין שש, שהוא ו', ובין שבע, שנאמר בה שבע ביום הללתיך, משום שערב רב הפרידו בין שש לשבע במתן תורה,

הוא רדיף אפרישו, ונטיל לון בשלשלת על צאריהו, ולבתר קטיל לון ברומחא דאיהו רבי"ע, בקדמיתא תריד לון, ולבתר רדיף אפרישו ותפיס לון, ולבתר קטיל לון.

שנ"י גרישיין, גרש אותם הקדוש ברוך הוא מן השמים והארץ. באותו זמן, שקר הסוס לתשועה וכו', שהקדוש ברוך הוא רודף אחריהם, ונטיל אותם בשלשלת על צוארם, ואחר כך הורג אותם ברמת, שהוא רבי"ע. בראשונה גרש אותם, ואחר כך רדף אחריהם ותפיס אותם, ואחר כך הרג אותם.

ורבי"ע, ושנ"י גרישיין, ושלשלת, אינון תקיעה שבריים תרועה, שבריים שבר (שמות כג כד) תשבר מצבותיהם, אלין דאתמר בהון (איוב א ו) ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה, בדינא על שכינתא וישראל, דאתמר ביה ויבא גם השטן בתוכם, דא סמאל דאתא לקטרג על בני ישראל, ולדון לשכינתא, וכיון דהוא בעי דינא על שכינתא ובנוי, פאלו קיימין עליה, תרועה בה (תהלים ב ט) תרועם בשבט ברזל, תקיעה והוקע אותם ליהוה נגד השמש (במדבר כה ד) ושופר איהו קלא, מניה נפיק קלא בתקיעה שברים תרועה, תקיעה מן מוחא, שברים מלבא, כמה דאת אמר (תהלים נא יט) לב נשבר ונדכה וגומר, דא איהו זבחי אלהים רוח נשברה, קלא בתרועה מפנפי ראה, וכלהו אתפלילו בקנה וריאה, ואתעבידו קול, ובפומא דבור.

והוקע אותם ליהוה נגד השמש

ורבי"ע ושנ"י גרישיין ושלשלת, הם תקיעה שבריים תרועה. שבריים, שבר תשבר מצבותיהם, אלו שנאמר בהם ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה, בדין על השכינה וישראל, שנאמר בו ויבא גם השטן בתוכם, זה סמאל שבא לקטרג על בני ישראל ולדון את השכינה, וכיון שהוא מבקש דין על השכינה ובניה, פאלו עומדים עליו. תרועה, בה תרועם בשבט ברזל. תקיעה, והוקע אותם ליהוה נגד השמש, ושופר הוא קול, ממנו יוצא קול בתקיעה שברים תרועה. תקיעה מן המוח, שברים מהלב, כמו שנאמר לב נשבר ונדכה וגומר, זהו זבחי אלהים רוח נשברה. הקול בתרועה מפנפי ראה, וכלם נכללו בקנה וראה, ונעשו קול, ובפה דבור.

ועוד נשמתא ורוחא ונפשא דבר נש, אינון תקיעה תרועה שברים, נפשא בלבא ודא שברים, כמה דאת אמר לב נשבר ונדכה, נשמתא במוחא ודא תקיעה, רוחא בכנפי ראה, דנשיב על לבא דאיהו נור דליק, ואם לאו הוה דליק כל גופא, ורזא דמלה כנפי יונה נחפה בכסף וגומר (שם סח יד), ורוחא כליל מאשא ומיא, ובגין דא איהו תרועה, ועליה אתמר (שם פט טז) אשרי העם יודעי תרועה, בגין דנשמתא איהי נשמת חיים, בינה דנטלה מחכמה, נפש מלכות תבונה, רוח תפארת, ואיהו דעת כליל תרועה, עליה אתמר (משלי כד ט) ובדעת חדרים ימלאו.

ועוד נשמה רוח ונפש של אדם, הן תקיעה תרועה שברים. הנפש בלב, וזה שברים, כמו שנאמר לב נשבר ונדכה. הנשמה במח, וזו תקיעה. הרוח בכנפי ראה, שנושבים על הלב שהוא אש דולקת, ואם לא, היה דולק כל הגוף, וסוד הדבר - כנפי יונה נחפה בכסף וגומר, והרוח פלולה מאש ומים, ומשום זה הוא תרועה, ועליו נאמר אשרי העם יודעי תרועה, משום שהנשמה היא נשמת חיים, בינה שנוטלת מחכמה, נפש מלכות תבונה, רוח תפארת, והוא הדעת שפולל את שניהם, עליו נאמר ובדעת חדרים ימלאו.

ובגין דא אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר, ודא אור הנר דאיהי אורייתא ופקודיא, דאתמר בהון (משלי ו כג) כי נר מצוה ותורה אור, נר בלבא, אור בעינין, דאיהו אור הנר, בדחילו ורחימו בי"ה, מתעברין חשוכא וקדרותא מנייהו, ובגין דא פי יום נקם בלבי (ישעיה סג ד).

ומשום זה, אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר, וזה אור הנר שהיא תורה ומצוות, שנאמר בהם פי נר מצוה ותורה אור, נר בלב, ואור בעינים, שהוא אור הנר, ביראה ואהבה בי"ה, נעברים החשכה והקדרות מהם, ומשום זה פי יום נקם בלבי.

ופירש הגר"א ז"ל (פה תיקון"ו תיקון כא) ואמר ובגין דא אור כו', ר"ל כמש"ו [כמו שנכתב ונתבאר] דבאור התורה והמצוה יתבערו הערב רב.

וכתב הרמח"ל (תקט"ו תפלות תפלה קנד): תלמידי חכמים הם שפלים ונבזים והערב רב שולטים, שנאמר בהם 'היו צריה לראש' ובמה יתקן זה אלא בחכמת התורה, שנאמר בה 'כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים', בכמה סודות של התורה, שבהם 'והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד'.

הכלל היוצא מכל זה על פי הזוהר (תיקוני זוהר כח: ונא.), שצריך לבער את הערב רב בזמן הזה. וכיצד הוא אופן הביעור?

פירשו הרמח"ל והגר"א ז"ע שמבערים את הערב רב על ידי לימוד התורה והמצוות ובפרט סודות התורה.

על כן נמצאנו למדים שחובה מוטל על כל אחד לקחת חלק להיות שותף ופעיל במלחמה נגד הערב רב, וכיצד יעשה זאת? על ידי התמדה בלימוד הזוהר הקדוש יום יום (ביראה ואהבה ושמחה גדולה) ומי שלא רוצה ללמוד זוהר הקדוש "ממילא שותף לקליפת הערב רב ויהיה מי שיהיה, מוטב לו שלא נברא!" וכמו שכתוב בתיקוני זוהר תיקון ל' ותיקון מ"ג.

חזקו ואמצו - אל תערצו ואל תתפתו

ועתה חזקו ואמצו, ה' עמכם, זכותכם תתקיים לעד, ובין מקדשי השם ייחרת שמכם לנצח, ויתקיים בכם מה שאמרו חז"ל (ברכות מג:): עתידין בחורי ישראל שיתנו ריח כלבנון, שנאמר "ילכו יונקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון" [כבית המקדש].

ולסיום תוספת אזהרה: גם אם יבטיחו שיזהרו וישמרו ויקפידו על בחורי ישראל שומרי התורה, שיאפשרו להם להתנהג כציווי התורה, בצניעות, כשרות וכדומה - אין להאמין להם, ובודאי לא יעמדו בדיבורם, גם אם בתחילה ינהגו כהבטחתם, לא יארכו הימים וישנו את ההנהגה מהקצה אל הקצה, כי אין לסמוך עליהם ואין להאמין להם, וכלשון הזוהר הק' (ח"ג רעט.) על הערב רב: רמאים הם כנחשים וכעקרבים, ודיינין לשיקרא (וזאת מלבד שאר האיסורין הכרוכים בזה שאכמ"ל).

שלוחי השטן בלבושים שונים

עלינו לזכור כי מרשעים יצא רשע, פעמים יבואו במלחמה ופעמים בפה רך, וכפי שמתבטא בזה הגה"ק ר"א וסרמן (שם) וז"ל: "וצריך לידע ולהבין כי שלוחי השטן מתלבשים בלבושים שונים, כי יש מהן הבוחרים להמית התורה במיתה הקשה שבתקצ"ט מיתות, אסכרה, ויש כיניהן שימצאו לנכון יותר להמיתה במיתת נשיקה, אבל אלו ואלו שואפים למטרה אחת,

כמו שנאמר וירא העם פי בלש משה, ופרשוהו בלש, בלש השעות הללו עשו את העגל, והפרידו בין ו"ה, שהם שש לשבע, כף ופריד אותם הקדוש ברוך הוא בין שש לשבע.

שתינתאה הללויה הללויה ודא ה"ו, עליה אתמר (שמות יב מב) ליל שמורים הוא לי', ודא איהו צמודא דאמצעייתא, ורזא דמלה (ירמיה לא ו) השמיעו הללו, ואמרו הושע יי' את עמך את שארית ישראל, לקיים קרא (מיכה ז טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

הששי הללויה הללויה, וזה ה"ו, עליו נאמר ליל שמורים הוא ליהו"ה, וזהו העמוד האמצעי, וסוד הדבר - השמיעו הללו, ואמרו הושע יהו"ה את עמך את שארית ישראל, לקיים את הפתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

בתיקוני זוהר (דף כ:):

ואורייתא אית לה רישא וגופא ולבא ופימא ואברין, כגוונא דאית בישראל, דאינון רישין רישי עמא, ומנהון עינין דדא הוא דכתיב (במדבר טו כד) והיה אם מעיני העדה, ואית מנהון לבא, דאינון לקבל שבעין סנהדרין ומשה ואהרן על גבייהו, דלא חסרין מעלמא כותיהו, ודא איהו ללבי גליתי, אבל אחרנין דאינון כשאר אברין אתמר בהון ולאברי לא גליתי, וכן באורייתא שבעין אנפין תלין מתרין תורות, אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה.

ולתורה יש ראש וגוף ולב ופה ואיברים, כמו שיש בישראל, שהם ראשים, ראשי העם, ומהם עינים, זה שכתוב והיה אם מעיני העדה. ויש מהם לב, שהם פנגד שבעים סנהדרין, ומשה ואהרן על גביהו, שלא חסרים מעולם כמותם, וזהו ללבי גליתי, אבל אחרים שהם כשאר איברים, נאמר בהם ולאברי לא גליתי, וכן בתורה שבעים פנים תלוים משתי תורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה.

בתיקוני זוהר (דף כ"א):

ובגלותא חלק לב"ם (הושע י ב), דאינון ע"ב צדיקים דאינון כגוונא דסנהדרין, ורזא דמלה (ישעיה ל יח) אשרי כל חוכי לו, ל"ו בחושבנא סליק תלתין ושית, ואינון ל"ו בארעא דישראל, ול"ו לבר מארעא דישראל, ודא איהו חלק לב"ם, ומאן חלק לב"ם. (דף נא ע"א) שאור וחמץ דאינון ערב רב, ורזא דמלתא ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ו), דעלייהו אתמר (שמות יב טו) אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם, אך חלק, ואומא דיתמחון בי"ד, דאינון ארבע סרי יומי דפסחא, לקיימא כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות (מיכה ז טו), ודא שבעה יומי דפסחא דגלותא קדמאה, ושבעה יומי דפסחא דגלותא בתראה, ודא הוא דכתיב (יחזקאל מה כא) חג שבעות ימים מצות יאכל.

ובגלות חלק לב"ם, שהם שבעים ושנים צדיקים שהם כמו הסנהדרין, וסוד הדבר - אשרי כל חוכי לו, ל"ו בחושבון עולה שלשים ושלש, והם שלשים ושלש בארץ ישראל, ושלשים ושלש מחוץ לארץ ישראל, וזהו חלק לב"ם. ומי חלק לב"ם? השאור וחמץ שהם ערב רב, וסוד הדבר - ויהי מבדיל בין מים למים, שעליהם נאמר אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם, אך חלק, ושבעה יומי דפסחא, שהם ארבעה עשר ימי פסח, לקיים כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, (וזה שבעה ימי הפסח של הגלות הראשונה ושבעה ימי הפסח של גלות האחרונה) וזהו שכתוב חג שבעת ימים מצות יאכל.

אלא שחלוקים כדרכי הטקטיקא איך להגיע אל המטרה המכוונת, ע"כ.

לעצמכם צרות רבות ורעות, ותקרעו גזר דין גם מאתכם וגם ממשפחתכם, ומכל ישראל.

בחורי ישראל!

עליכם נפלה חובת השעה

בחורי ישראל היקרים, התבוננו והעלו על לבבכם את גודל האחריות המוטלת עליכם, אל תפחדו, כי ה' עמכם גבורי החיל, והוא יושיעכם מכל הקמים עליכם, בטחו בו ישראל מקדשי שמו, הביטו וראו כי אינכם יחידים במערכה עצומה וגורלית זו, כי עיני ישראל נשואות אליכם, ובודאי לא יטוש ה' אתכם בעבור הגדול שמו.

ברכת ה' עליכם

מובטחני כי כל מי שיהא חזק בדעתו ויעמוד כצור איתן בנסיון זה יזכה לאור פני מלך חיים, להארת פני ה' אליו, להמשיך עליו שפע קודש ורב טוב כרוחניות ובגשמיות, יראה זרע יאריך ימים, ויעמיד דורות מפוארים בנין וחתנין רבנן, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא ולא יחסר לו כל.

ידוע תדעו כי בזכות עמידתכם האיתנה במאבק למען כבוד השי"ת, ובעבור חלקכם הגדול בהעמדת הדת על תילה, תחסכו

ובזכות הקידוש ה' תזכו לאריכות ימים ושנים טובות, חיים טובים נעימים ומתוקים, וה' ברחמיו יסיר מעלינו את המות הזה, ורוח הטומאה יעביר מן הארץ, וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי יעביר ממשלת זדון מן הארץ ומאוצרו הטוב יערה עליכם רוח טהרה ממרום לעבדו באהבה וביראה מתוך מנוחת הנפש, ועינינו תחזינה בביאת גואלינו בקרוב ובהתנשאות מלכותו ית' לעין כל, בבנין האמונה הקדושה לשם ולתפארת, בהתגלות כבוד מלכותו יתברך במהרה בקרוב.

אשריכם בחורי ישראל הטהורים לעד, אשריכם גבורי החיל, תנו עוז לאלקים! ויתקיים בכם 'ישראל אשר בך אתפאר' לטוב לכם לעד ולנצח נצחים.

הכו"ח בשברון לב ומצפה לישועתן של ישראל יום ג' לסדר קדושים יהיו לאלקיהם אמור, י"ג אייר תשע"ג יעקב מאיר שכטער

